

בש"פ 6803/20 - אלירן ויסוקר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6803/20

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

העורר:

אלירן ויסוקר

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על מעצר עד תום הליכים לפי החלטת בית
המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 24.9.2020 במ"ת
7023-08-20 שניתן על ידי כב' השופט נ' אבו טהה

תאריך הישיבה:

כ"ו בתשרי התשפ"א (14.10.2020)

בשם העורר:

עו"ד רפי ליטן

בשם המשיבה:

עו"ד אושרה פטל-רוזנברג

החלטה

1. מונח לפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי באר שבע (מ"ת 7023-08-20, כב' השופט נ' אבו טהה) לפיה נעצר העורר עד תום ההליכים. הסנגור הסתייג מהחלטת בית המשפט המחוזי ממספר טעמים: דחיית המלצת שירות המבחן; דחיית האפשרות של מעצר באיזוק אלקטרוני; שחרורו של השותף לעבירה; הנסיבות האישיות של העורר.

2. על פי כתב האישום, העורר ואחר נסעו ברכבו של העורר, ובחיפוש שנערך בו נמצאו אקדח שבכוחו להמית אדם ומחסנית תואמת. האקדח נמצא בתוך הריפוד הפנימי של תחתית המושב האחורי. בהמשך נערך חיפוש במחסן של העורר הסמוך לביתו, ובמסגרת החיפוש נמצא במחסן סם מסוג קנאבוס במשקל של כ-1,250 גרם. שני הנאשמים

הואשמו בעבירות נשק והצטיידות ברכב לשם ביצוע פשע. העורר הואשם גם בהחזקת סם. הסנגוריה הסכימה לקיומן של ראיות לכאורה, אך לצד זאת הדגישה שניים: אחד, קשיים ביחס לחוקיות החיפוש; שני, הראיות נגד הנאשם הנוסף ביחס לנשק חזקות יותר, בשל הימצאות דגימת DNA שלו על גבי אחת מהעטיפות שבהן היה האקדח עטוף. כמו כן, הסנגור הדגיש כי הנאשם הנוסף שוחרר לחלופת מעצר, ושירות המבחן המליץ על שחרור העורר למעצר בית בפיקוח של שירות המבחן ושילובו בקבוצה טיפולית התואמת את צרכיו. באת כוח המדינה תמכה בהחלטת בית המשפט המחוזי, ציינה כי הסנגור הסכים לקיומן של ראיות לכאורה, וכי בפועל היה בסיס לחיפוש שנערך על פי הוראות הדין.

3. כלל גדול בדיני המעצרים הוא כי יש לתור אחר חלופת מעצר שתשיג את מטרותיו. יש לבחון את העושה ואת המעשה שלכאורה נעשה. הקושי בשחרור העורר, לרבות האפשרות של מעצר באיזוק אלקטרוני, מצוי בכך שהוא מואשם בשתי עבירות שכל אחת מהן מבססת עילת מעצר סטטוטורית. איני מתעלם מן הטעם שיש בחלק מטענות הסנגור. אך בהינתן השילוב של נשק – אקדח המוטמן בתוך הרכב; של סם מסוג קנאבוס ובכמות של יותר מקילוגרם; ושל עברו הפלילי של העורר – איני סבור כי נפלה טעות בהחלטת בית המשפט המחוזי. אמנם הנאשם הנוסף שוחרר, אך הוא נעדר הרשעות קודמות. בשונה מכך, העורר הורשע בעבר בעבירות סמים, רכוש ואלימות, ונדון למספר עונשי מאסר. אשר לתסקיר שירות המבחן – אין בו כדי לחייב את בית המשפט, ועל פני הדברים מתעוררת שאלה בדבר מידת האמון שניתן לתת בעורר. בנסיבות אלה, אין מקום להתערב בהחלטתה של ערכאה קמא.

4. סוף דבר, הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ו בתשרי התשפ"א (14.10.2020).

ש ו פ ט